

Cerere formulată în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004. Îndeplinirea obligației de către debitor pe parcursul soluționării cererii. Consecințe

Revista Română de Jurisprudență nr. 2/2019, pag. 116

Autor: Alexandrina Amalia Marin

Nota - Compartimentul juridic

Prin [Decizia nr. 12 din 22 februarie 2018](#), publicată în Monitorul Oficial nr. 418 din 16 mai 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a decis următoarele:

- termenul în care creditorul poate solicita fixarea sumei ce i se datorează de către debitor cu titlu de penalități este termenul de prescripție a executării silite, de 3 ani, reglementat de [art. 706 din Codul de procedură civilă](#), termen care curge de la data executării obligației sau, în caz de neexecutare, de la data expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația;
- penalitățile stabilite în procent pe zi de întârziere se calculează de la momentul indicat în încheierea pronunțată în cadrul procedurii reglementate de [art. 24 alin. \(3\) din Legea nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, până la executarea obligației, dar nu mai târziu de momentul expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația, în caz de neexecutare;
- în cadrul procedurii reglementate de [art. 24 alin. \(4\) din Legea nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, instanța de judecată poate stabili valoarea obiectului obligației la care se aplică penalitățile de întârziere stabilite în procent pe zi de întârziere, în ipoteza în care instanța prevăzută la [art. 24 alin. \(3\) din aceeași lege](#) nu a stabilit acest lucru.

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

În cazul în care debitorul obligației ce se execută potrivit [art. 24 alin. \(1\) din Legea nr. 554/2004](#) îndeplinește obligația stabilită în sarcina sa, în prima etapă a procedurii de executare, reglementată de [art. 24 alin. \(3\) din această lege](#), soluția care se impune este aceea a respingerii cererii. Această soluție decurge în mod logic din scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea pe etape a procedurii de executare specifice materiei contenciosului administrativ.

În condițiile în care pârâtul a executat integral obligațiile din titlul executoriu până la momentul soluționării cererii creditorului, nu se mai justifică obligarea acestuia la plata de penalități și la aplicarea unor amenzi. Aceasta deoarece nu se mai poate realiza scopul de constrângere pe care îl vizează aceste măsuri. (Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 2897 din 11 mai 2018)

Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)